

Förslag filmer våren - 16, Hjo filmstudio

Hemkomsten (Lars-Göte, Agneta, Magdalena, Oda)

Regi: Zhang Yimou

Längd: 1 tim 47 min (från 7 år).

(Betyg DN: 4)

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/hemkomsten/>

Det tar dagar att hämta sig från den hypnotiska ”Hemkomsten”.

”Hemkomsten” tar sin början under den senare delen av den kinesiska kulturrevolutionen.

Li Gong gör hustrun till en universitetslektor som fängslats för klassförräderi, förts långt

bort i fångenskap, ”för omskolning” – nu lever hon sedan många år ensam tillsammans

med tonårsdottern Dandan. En dag nås de av budskapet att mannen, Lu Yanshi (mästerligt

spelad av Chen Daoming) lyckats rymma, hustrun Feng fylls av lika delar lycka och

skräck – att hjälpa mannen på minsta sätt blir garanterat hela familjens gemensamma

undergång. Efter ett par dramatiska -händelser traumatiseras fru Feng svårt – och när maken så -äntligen, efter att kulturrevolutionens terror upphört, återvänder hem har hon helt försvunnit in i sin egen värld. Alla minnen mellan rymningen och hemkomsten är utsuddade.

Slutscenen, den sista rutan, är bland det mest sorgliga jag någonsin sett under 45 års intensivt filmtittande – det är samtidigt så vackert att det gör ont långt in i ens egna personliga, politiska och poetiska minne.

Det tar timmar innan man vaknar upp ur hypnos. Det tar dagar innan man hämtar sig ordentligt

Leviatan

Regi Andrej Zvjagintsev Genre **Drama** (Lars-Göte, Magdalena)

Längd 2 tim 20 min

Från 15 år. (Betyg SvD: 6)

<http://tvdags.se/artikel/ryssland-dodssjukt-i-kafkaartad-korruption-i-blytung-a-leviathan>

<http://www.svd.se/leviatan--mycket-mer-an-en-snygg-titel>

Kolia bor i en liten stad nära Barents hav i norra Ryssland där han har sin egen

bilverkstad precis bredvid huset där han bor med sin unga fru Lilja och en son från ett

tidigare äktenskap. Vadim Shelevyat, stadens borgmästare, vill undanröja Kolia från

marken. Men när Kolia inte låter sig köpas loss börjar Vadim Shelevyat använda sig utav aggressivare metoder.

Last stop : Fruitvale station

Regi Ryan Coogler Genre **Drama** Lars-Göte

Längd 1 tim 25 min

Från 15 år. (Betyg 5 SvD)

<http://www.svd.se/rasistiskt-system-synliggjort>

Verklighetsbaserat drama om ung man som blir skjuten till döds av polisen får Kristoffer Viita att lipa. Det kommer stunder när alla tänker ”Jag måste styra upp min skit”. 22-åriga Oscar Grant III bestämmer sig symboliskt nog på nyårsafton. Samma dag blir han skjuten till döds på en tunnelbaneperrong av ivriga pendeltågspoliser.

Det är inte en spoiler. ”Last Stop Fruitvale Station” baseras på en riktig händelse i Oakland, Kalifornien 2008, som gav upphov till enorma protester och upplopp. Filmens inledning visar en autentisk mobilkamerafilm där polisen sätter ett knä i ryggen på den försvarslöse Oscar innan de skjuter honom.

Love & Mercy - om Brian Wilson i Beach Boys (USA)

Regi: Bill Pohlad **Oda**

Längd: 2 tim 1 min (från 11 år). (Betyg DN: 4)

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/love-mercy/>

Pop, piller och psykoser. Bill Pohlads biopic om den plågade Beach Boys-sångaren Brian Wilson är en fin och märklig film, tycker Kerstin Gezelius.

Beach Boys ledare, Brian Wilson, förlorar greppet om verkligheten under arbetet med popmästerverket, Pet Sounds. På 1980-talet är han en bruten och förvirrad man, som står under ständig övervakning av sin terapeut, Dr. Eugene Landy.

Cornelias kärlek

Regi: Calin Peter Netzer **Pär**

Längd: 1 tim 52 min (från 15 år). (Betyg DN: 3, SvD 5)

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/cornelias-karlek/>

Moderskärlek, makt och mutor. Rumänska "Cornelias kärlek" är både ett psyko-drama och en skildring av de rikas förakt för de fattiga. Utomordentliga skådespelaren Luminita Gheorghiu dominerar varje bildruta som den självupptagna Cornelia.

Man känner igen den smutsrealistiska tonen från tidigare rumänska filmer av Calin Peter Netzer. Det är något med det hårda och bjärta ljuset, som snarare förhöjer än döljer människors skavanker som är gemensamt. Likaså skildringen av ett nygamalt klassamhälle.

<http://www.svd.se/netzer-vander-skickligt-pa-perspektivet>

Vinterboj

Regi & manus: Frida Kempff. Dokumentär

Längd: 1 tim 22 min (från 11 år). (Betyg SvD: 4) **Pär**

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/vinterboj/>

Lev Tolstojs "Anna Karenina" inleds med den berömda frasen: "Alla lyckliga familjer liknar varandra, men den olyckliga familjen är alltid olycklig på sitt särskilda sätt."

Man skulle parafraasera den romanstarten och säga att utsatta, missbrukande kvinnor i samhällets marginaler liknar varandra över hela världen. De föder barn, blir frångagna barnen (om de finns i ett samhälle med sådana resurser) och kämpar oftast för att försöka få ta hand om sina ungar igen.

Trainwreck

Regi: Judd Apatow

Manus: Amy Schumer **Magdalena**

Med: Amy Schumer, Bill Hader, LeBron James, Tilda Swinton m fl.

Längd: 2 tim 6 min (från 11 år). Betyg DN: 3, Expressen 4)

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/trainwreck/>

(en eventuell publikfriarfilm med en fräck tjej, Amy Schumer, i huvudrollen. Den verkar jätterolig, tycker jag.)

Amy Schumer är kaxig, vulgär och smart, och det är egenskaper som hon i egenskap av manusförfattare och huvudrollsinnehavare lyckas ta med sig till Hollywood och "Trainwreck". Filmen tar tydligt sikte på den romantiska komedins klichéer, och scenerna där en bakfull Amy stapplar hem, kisandes mot morgonsolen, iklädd minikjol och vingelklackar, känns som en befrielse.

Amy spelar alltså Amy, flickan som redan som barn fick lära sig av pappa att "monogami är orealistiskt". Amy Schumers första stora filmroll är betydligt tamare än hennes frispråkiga scenpersona som komiker. "Trainwreck" bryter inte ny mark men har roliga sidospår, tycker Helena Lindblad.

Wild tales

-Regi: Damián Szifron Genre: Pär, Per

-Komedi

Längd: 1 tim 55 min Från 15 år. (Betyg SvD 5)

<http://www.svd.se/argentisk-hamndorgie-ger-hopp-om-manniskan>

Argentisk hämndorgie ger hopp om människan

Hämnd är temat som utforskas i sex variationer i Argentinas bidrag till årets Oscarsgala, "Wild tales", skriven och regisserad av Damián Szifron. En episodfilm alltså, en novellsamling i rörliga bilder, ett gnistrande farsfyrverkeri mot mörk botten. De olika berättelserna utgår från en korrupt och allmänt frustrerande argentinsk samtid samt den desperation som tar över när alltings jävlighet skruvas åt ett snäpp för hårt och någon extra vidrig medmänniska trycker upp tillvarons kränkande skändlighet i ens ansikte.

Livet är fyllt av orättvisor och det gör människor både stressade och deprimerade.

För vissa brister det. Detta är en film om just dem. Almodóvar möter Tarantino i en färgglad, rolig och helt oemotståndlig episodfilm som tagit världen med storm.

"Pride"

Regi: Matthew Warchus Per

Manus: Stephen Beresford.

Längd: 2 tim (11 år). (betyg DN: 4, SvD 5)

<http://www.svd.se/brittisk-feelgood-varmer-i-jul>

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/pride/>

Rörande om en tid när solidariteten var självklar. Toleransen firar triumfer i julens mest oväntade möte. "Pride" berättar den sanna historien om hur Wales strejkande gruvarbetare fick stöd från gayrörelsen. Kerstin Gezelius både skrattar och gråter över en svunnen tid.

Vad kan man mer önska sig den här julen än en riktigt bra, brittisk feelgoodfilm med hjärta, utmärkt soundtrack och ett kraftfullt socialistiskt budskap? "Pride" utspelar sig under den årslånga gruvarbetarstrejk i

Storbritannien 1984–85 som skulle komma att markera slutet för fackföreningarnas inflytande i brittisk politik. Ett nederlag som blev en symboliskt viktig triumf för Thatcher-regeringen.

Optimisterna (har visats av filmföreningen tror jag...?)

Regi Gunhild Westhagen Magnor Genre **Dokumentär**

Längd 1 tim 33 min **Per**

Från 15 år. (Betyg: 5 SvD)

<http://www.svd.se/optimisterna-och-krutgubbarna-mots-i-en-landskamp>

[-http://www.folketsbio.se/filmer/filmer/1186](http://www.folketsbio.se/filmer/filmer/1186)

Att ha en kropp, att vara en kropp: hela livet är en fortgående förhandling om vad det innebär, vad vi får och faktiskt kan göra – och, inte minst: hur länge vi får hålla på. Det är visserligen en förhandling vi alla till slut förlorar, men man kan ju alltid ha litet roligt medan man håller på.

Idrottsutövning innebär att vi åtminstone temporärt kan förbättra villkoren under lustfyllda former. Och så snart vi låter en boll vara med i spelet, förvandlas förhandlingen till en lek. Ibland en smula allvarsam visserligen: man vill ju gärna vinna matcherna.

Melbourne

Drama **Christina**

Regi: Nima Javidi

Iran, 2014 (93 min)(4 fyrrar av GP)

<http://www.gp.se/kulturnoje/recensioner/filmer/filmer4fyrrar/1.2844375-melbourne#sthash.h5eQOtMA.dpuf>

<http://www.svd.se/melbourne-ar-intensiv-och-klaustrofobisk>

Det vore en underdrift om jag påstod att europeiska biografier inte är bortskämda med kvalitetsfilm på persiska. Därför är det förstås särskilt välkommet att *Melbourne*, iranske Nima Javidis debutfilm, nu får svensk biopremiär.

Handlingen utspelar sig i en lägenhet där de äkta makarna Amir och Sara gör sig redo för att flytta till Australien. Kläderna är nerpackade, en försäljare på väg för att hämta möblerna, och parets flygplan avgår om bara några timmar. De är stressade, men unga, vackra. Lyckliga.

Tjuvheder

Regi Peter Grönlund Genre **Drama** **Christina**

Längd 1 tim 32 min Från 15 år (Betyg SvD 5, DN: 4)

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/recension-av-tjuvheder-med-malin-levanon-och-lo-kauppi/>

Peter Grönlunds imponerande långfilmsdebut är en ”Ett anständigt liv” för vår tid. Malin Levanon och Lo Kauppi är strålande i sina roller, liksom resten av ensemblen.

Totalt jävla mörker? Verkligen inte. ”Tjuvheder” håller, liksom de andra filmerna i den starka kvartetten, kvalitetsfanan högt och levererar en komplex, engagerande och trots allt överraskande varm bild av dagens Sverige.

Inledningen är en illustration av Imperiets sociallyriskad rad ”Alla -inkassobreven fyller år på ditt golv”. Minna, som dealrar och knarkar själv om vartannat, har inte lyckats sköta sina räkningar, sitt provboende i egen lägenhet och är på väg att åka ut. Snart står hon på gatan med en väska och en kattkorg på armen.

Om man tycker att man själv har det hemskt stressigt i sitt privilegierade medelklassliv, är det ingenting mot hur det är i Minnas tillvaro. Glöm i-landsproblem som livspussel. Hennes tillvaro är en enda lång hysterisk jakt på pengar, kunder, någonstans att bo, droger, flykt i flygande fläng undan polisen och folk hon har blåst på pengar.

Phoenix

Regi Christian Petzold Genre **Drama** Christina

Längd 1 tim 38 min Från 15 år Svd (betyg 5) DN: 4

<http://www.dn.se/kultur-noje/filmrecensioner/phoenix/>

Redan titeln talar förstås sitt tydliga språk – föreställningen om fågel Fenix som ska resa sig ur askan. Men här är det frågan om hur man reser sig ur askan, och vad det innebär, som är central. För nationer liksom för människor.

Sommaren 1945 återvänder judinnan Nelly (Hoss) till Berlin från lägren. Hennes ansikte är bandagerat och familjen mördad. Efter omfattande plastikkirurgi vill hennes väninna Lene (Kunzendorf) att de så fort som möjligt ska flytta till Palestina. Hon anser att den förmögenhet Nelly nu har ärvt bör omsättas i en ny stat för det judiska folket – ”det är ansvaret vi har mot de mördade”. Men Nelly vill hellre finna sin man Johnny (Zehrfeld) som eventuellt angav henne, och börja om.

Petzold har tidigare skildrat relationer i skuggan av den tyska historien. ”Barbara” (2012), om DDR-åren, är likt ”Phoenix” ett lysande kvinnoporträtt med utmärkta Nina Hoss i huvudrollen. Och den här gången överträffar Hoss sig själv. Spelar med ett register som går från det slags desperation och sorg som är omöjligt att föreställa sig, till ett första försiktigt leende (på helt fel ställe, vilket gör det extremt obekvämt) och en slutscen där hon plötsligt andas liv igen genom sin konst, sången, på ett sätt som gör att gåshuden går invändigt på mig.